Formanden: Det er ikke rigtigt at udtale, at disse Blade har haft Indflydelse paa Medlemmers Afstemning eller paa Medlemmers Stilling til denne Sag.

Borgbjerg: Ja, Afstemning — jeg maa dog have Lov til, naar vi taler om denne Krises Oprindelse, og overfor det ærede Medlem fra Frederiksberg, som har sagt, at jeg ikke skelnede mellem Sympati- og Antipatitilkendegivelser paa den ene Side og uneutral Holdning paa den anden, at søge at bevise, hvad jeg har sagt, og Beviset ligger i at nævne de Blade, der sigtes til, saa leger vi ikke Blindebuk for hinanden, men taler konkret om Tingene. Jeg vil tilføje, hvad der er en historisk-politisk Kendsgerning her i Landet, at Spørgsmaalet om de vestindiske Øer blev rejst af Bladet „København" ved en efter min Mening skamløs og tillige strafbar Indiskretion (Munterhed). Ja, det er klart. De kan bare se efter i Straffeloven (Munterhed). Det er underligt, at Venstremænd ler ad den Slags Ting; jeg tror ikke, at Vælgerne, der forstaar hele den nuværende kritiske Situations Alvor — thi det er Alvor for vort Land —, vil le med i Alberti-Grin over den Slags Ting. Og jeg tror, de Herrer, der nu ler, skal huske paa en Gang tidligere, da de grinede, det kom dem ikke vel tilpas, og det vil det ganske sikkert heller ikke komme i denne Sag, der er dødelig Alvor for vort Land, det kan de Herrer være overbeviste om. Nej, jeg maa have Lov til at pege paa disse bestemte Navne, jeg maa have Lov til at slaa den historisk-politiske Kendsgerning fast, at det var et Chauvinistblad, som ved en skamløs og strafbar Indiskretion rejste denne Sag paa den Maade, som den blev rejst, og fik en Del af Højrepressen, som ellers havde staaet fornuftigt og loyalt, med ud i en Konkurrence om, hvem der kunde lefle bedst for visse overfladiske chauvinistiske Stemninger, de Boulevard- og Café-stemninger, jeg ved en tidligere Lejlighed har talt om. Saaledes rejstes hele denne Sag. Saa kom „Vort Land", „Kristeligt Dagblad", „Hovedstaden", „Jyllandsposten" og „Aarhus Stiftstidende" og pustede til, og saa var der for lidt Modstandskraft i den Højre- og Venstrepresse, som skulde have protesteret og slaaet Bevægelsen ned.

Hvis Sagen for halvanden Maaned siden var blevet rejst paa naturlig Maade, var blevet forelagt af Regeringen, uden at der var foregaaet Diskretionsbrud i Forvejen, havde der været Flertal for den; Stillingen var saadan, at Bladet „København" i Midten af Juni eller Begyndelsen af Juli var sikker paa, at der var overvejende Flertal for Salget baade i Højre og Venstre; de Herrer kan slaa efter i Deres egne Blade fra Slutningen af Juli Maaned, og De vil finde, at alle Deres egne Blade, Højre- og Venstreblade, gaar ud fra som en given og sikker Ting, at der er Flertal i begge Rigsdagens Ting for Øsalget, og at det vil gaa ganske af sig selv. Men saa rejses der en chauvinistisk Stemning fra chauvinistisk Side, og den vinder Magten over Højre og Højres Rigsdagsmænd — jeg gentager her omtrent, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde i det andet høje Ting, for det kan ikke siges bedre og klarere —, og en anden Side i vort Lands politiske Liv bruger denne Stemning. Derfor har vi nu denne fuldkommen sindssvage Situation, at vi skal ud til Valg om et Spørgsmaal, hvor Valgresultatet paa Forhaand er fuldkommen givet, fordi Venstre, Radikale og Socialdemokrater er sagligt enige, og en hel Del af Højre er ogsaa enig med os. Vi skal ud i et for saa vidt fuldkommen sindssvagt Valg, thi sagligt er der intet, der begrunder Meningskampen; alligevel skal vi ud deri. Dette er fremkaldt ved en chauvinistisk Presse og dens Indflydelse her i Danmark paa Grund af den øvrige Højre- og Venstrepresses og Højre- og Venstrepolitikernes Svaghed. Dette mener jeg bør konstateres; det er rigtigt og kan ikke gendrives.

Klaus Berntsen: Siden jeg havde Ordet første Gang, er der faldet en hel Række Bemærkninger, som jeg kunde fristes til at give et Tilsvar, men jeg skal modstaa Fristelsen, idet der sikkert her kun er særlig Interesse for to Ting, Spørgsmaalet om, hvad der er foregaaet i Delegationen, og Spørgsmaalet om Øsalget. Først skal jeg da sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at det var urigtigt af ham at bebrejde mig, at jeg havde draget Spørgsmaalet om Forhandlingerne i Delegationen frem, da jeg ikke selv har været Medlem af den. Det forekommer mig, at jeg var netop den rette Mand til, da jeg saa, der var Uenighed om, hvad der var foregaaet, at søge Klarhed over dette Forhold. Der er ikke noget at bebrejde mig i saa Henseende, og det ærede Medlems Henvisning til den Starckeske Filosofi generer mig ikke. Det ærede Medlems Fantasi løber fuldstændig løbsk, naar han faar en Idé, og derfor vil jeg indskrænke mig til at sige, at jeg har ikke for egen Regning fremsat nogen Bemærkning om, hvad der er foregaaet i Delegationen, men jeg har henvist til Ud-